

Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport

RESOLUCIÓ d'1 de febrer de 2017, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport de la Generalitat Valenciana, per la qual s'incoa l'expedient per a complementar la declaració de bé d'interès cultural, amb la categoria de monument, de l'església parroquial de Sant Bartomeu Apòstol de Xàbia, per mitjà de la delimitació del seu entorn de protecció i l'establiment de la normativa protectora, i se sotmet l'expedient incoat al tràmit d'informació pública. [2017/864]

Per Decret de data 3 de juny de 1931 (*Gaceta de Madrid* 04.06.1931) es va declarar monument historicoartístic l'església parroquial de Xàbia (Alacant).

La disposició addicional primera de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, considera béns d'interès cultural integrants del patrimoni cultural valencià tots els béns existents en el territori de la Comunitat Valenciana que a l'entrada en vigor de la llei ja hagen sigut declarats com a tals a l'ampara de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, tant per mitjà d'expedient individualitzat com en virtut del que estableix l'article 40.2 i les disposicions addicionals primera i segona de l'esmentada llei.

La disposició transitòria primera, paràgraf segon, de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, estableix que la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport podrà complementar les declaracions de béns d'interès cultural produïdes abans de l'entrada en vigor de l'esmentada llei i relatives a béns integrants del patrimoni cultural valencià, a fi d'adaptar el seu contingut als requisits que s'hi estableixen.

Vist l'informe dels serveis tècnics, favorable a complementar la declaració de bé d'interès cultural, amb la categoria de monument, de l'església parroquial de Sant Bartomeu de Xàbia per mitjà de la delimitació del seu entorn de protecció i l'establiment de la normativa de protecció, i considerant el que disposen els articles 27 i 28 de la Llei d'11 de juny de 1998, de la Generalitat Valenciana, aquesta Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport en l'exercici de les competències que li confereixen la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, i el Reglament orgànic i funcional de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, aprovat pel Decret 155/2015, de 18 de setembre, del Consell, resol:

Primer

Incoar l'expedient per a complementar la declaració de bé d'interès cultural, amb la categoria de monument, de l'església parroquial de Sant Bartomeu Apòstol de Xàbia, descrivint l'església i les seues parts integrants, pertinences i accessoris, delimitant l'entorn de protecció del bé patrimonial, assenyalant els béns de rellevància local localitzats en aquest bé i establint la corresponent normativa de protecció, i encomanar-ne la tramitació a la Direcció General de Cultura i Patrimoni d'aquesta conselleria.

Segon

En compliment del que estableix l'article 27.3 de la Llei del patrimoni cultural valencià, notificar aquesta resolució a l'Ajuntament de Xàbia i als possibles interessats i fer-los saber que, de conformitat amb el que estableixen els articles 35 i 36 en relació amb el 27.4 de la llei, la realització de qualsevol actuació, tant en el monument com en el seu entorn propi de protecció, haurà de ser autoritzada preceptivament per aquesta Direcció General de Cultura i Patrimoni abans de realitzar-la i d'atorgar la llicència municipal, si és el cas, quan resulte preceptiva.

Tercer

La present incoació, d'acord amb el que estableix l'article 33 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, determina la suspensió de l'atorgament de llicències municipals de parcel·lació,

Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deporte

RESOLUCIÓN de 1 de febrero de 2017, de la Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deporte, por la que se incoa expediente para complementar la declaración de bien de interés cultural, con la categoría de monumento, de la iglesia parroquial de San Bartolomé Apóstol de Jávea, mediante la delimitación del entorno de protección de la misma y establecimiento de normativa protectora para el mismo, sometiéndose el expediente incoado a trámite de información pública. [2017/864]

Por Decreto de fecha 3 de junio de 1931 (*Gaceta de Madrid* 04.06.1931) se declaró monumento histórico-artístico la iglesia parroquial de Jávea (Alicante).

La disposición adicional primera de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano, considera bienes de interés cultural integrantes del patrimonio cultural valenciano todos los bienes existentes en el territorio de la Comunitat Valenciana que a la entrada en vigor de la misma, ya hayan sido declarados como tales al amparo de la Ley 16/1985, de 25 de junio, del patrimonio histórico español, tanto mediante expediente individualizado como en virtud de lo establecido en el artículo 40.2 de dicha ley y en sus disposiciones adicionales primera y segunda.

La disposición transitoria primera, párrafo segundo de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano establece que la Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deporte podrá complementar las declaraciones de bienes de interés cultural producidas antes de la entrada en vigor de la referida ley y relativas a bienes integrantes del patrimonio cultural valenciano, a fin de adaptar su contenido a los requisitos que en esta se establecen.

Visto el informe de los Servicios Técnicos favorable a la complementación de la declaración de bien de interés cultural, con la categoría de monumento, de la iglesia parroquial de San Bartolomé de Jávea mediante la delimitación de su entorno de protección y establecimiento de normativa de protección para el mismo y considerando lo que disponen los artículos 27 y 28 de la Ley de 11 de junio de 1998, de la Generalitat Valenciana, esta Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deporte en el ejercicio de las competencias que le confiere la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano y Reglamento orgánico y funcional de la Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deporte, aprobado por Decreto 155/2015, de 18 de septiembre, del Consell, ha resuelto:

Primero

Incoar expediente para complementar la declaración de bien de interés cultural, con la categoría de monumento, de la iglesia parroquial de San Bartolomé Apóstol de Jávea, describiendo la misma, sus partes integrantes, pertenencias y accesorios, delimitando el entorno de protección del bien patrimonial, señalando los bienes de relevancia local localizados en este y estableciendo la correspondiente normativa de protección para el mismo, encomendando su tramitación a la Dirección General de Cultura y Patrimonio de esta Conselleria.

Segundo

En cumplimiento de lo preceptuado en el art. 27.3 de la Ley del patrimonio cultural valenciano notificar esta resolución al Ayuntamiento de Jávea y a los posibles interesados y hacerles saber que, de conformidad con lo que establecen los artículos 35 y 36 en relación con el 27.4 de la ley, la realización de cualquier actuación, tanto en el monumento como en su entorno propio de protección, deberá ser autorizada preceptivamente por esta Dirección General de Cultura y Patrimonio con carácter previo a su realización y al otorgamiento de licencia municipal en su caso, cuando esta resulte preceptiva.

Tercero

La presente incoación, de acuerdo con lo establecido en el art. 33 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano, determina la suspensión del otorgamiento de licencias municipales de parce-

urbanització, construcció, demolició, activitat i la resta d'actes d'edificació i ús del sòl que afecten l'immoble monumental i el seu entorn propi de protecció, així com d'aquestes actuacions quan siguin dutes a terme directament per les entitats locals. Queden igualment suspesos els efectes de les ja atorgades, suspensió dels efectes de la qual, de conformitat amb la limitació temporal continguda en el paràgraf segon de l'article 33 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, es resoldran després de la declaració. No obstant això, la Direcció General de Cultura i Patrimoni podrà autoritzar les actuacions mencionades quan considere que manifestament no perjudiquen els valors del bé que motiven la incoació, així com les obres que per causa major o interès general calga realitzar inajornablement, segons el que disposa el paràgraf primer del mencionat article.

Quart

D'acord amb el que preveu l'article 83 de la Llei 19/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, sotmetre l'expedient incoat al tràmit d'informació pública, a fi que totes les persones que tinguen interès puguen examinar l'expedient durant el termini d'un mes a partir de la publicació de la present resolució en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*. L'expedient estarà a disposició dels interessats en la Direcció General de Cultura i Patrimoni, Servei de Patrimoni Cultural, de la Conselleria d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, avinguda de la Constitució, 284, de València.

Cinquè

Que, en compliment del que estableix l'article 27.3 de la llei, es notifique la present resolució al Registre General de Béns d'Interès Cultural per a l'anotació preventiva.

Sisé

Que la present resolució amb els seus annexos es publique en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* i en el *Boletín Oficial del Estado*.

València, 1 de febrer de 2017.– El conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport: Vicent Marzá Ibáñez.

ANNEX I

Dades sobre el bé objecte de la declaració

1. Denominació

a) Principal: església parroquial de Sant Bartomeu Apòstol.

2. Descripció

2.a) Immoble objecte de la declaració

Situada cap al NE, en la part més alta de l'antiga vila emmurallada, la parròquia de Sant Bartomeu és una construcció gòtica de peculiars característiques.

En l'època medieval la vila va estar totalment murallada i l'església parroquial era la principal defensa que tenia.

El temple és una construcció de final del segle XV i començament del segle XVI, del qual l'única dada documental coneguda fins ara és que en 1513 hi treballava l'arquitecte basc Domingo de Urteaga. Concebuda com a temple-fortalesa, l'església té una sola nau, amb capelles entre contraforts, i és de testera plana amb grans contraforts angulars a l'exterior. La nau, de major altura que les capelles laterals, es divideix en tres trams i allotja tres capelles per banda, de les quals la més pròxima a la capçalera del costat de l'evangelí correspon a la torre campanar. L'església es cobreix amb complicades voltes de creueria, la més senzilla, encara que de majors dimensions, és la del presbiteri. Els nervis de les voltes transmeten la càrrega a pilars adossats al cap dels contraforts o bé a les mènsules, en cas de l'arc toral.

Destaca el caràcter unitari de l'interior del temple, aconseguit no sols per ser de nau única, sinó per la mateixa amplitud del presbiteri, quasi idèntic a aquella, a més de la falta de creuer. Aquest efecte de l'espai intern s'accentua per la sobrietat decorativa del temple i, sobre tot, per la galeria de xicotets arquets oberts sobre les capelles laterals i

lació, urbanización, construcción, demolición, actividad y demás actos de edificación y uso del suelo que afecten al inmueble monumental y su entorno propio de protección, así como de dichas actuaciones cuando sean llevadas a cabo directamente por las entidades locales. Quedan igualmente suspendidos los efectos de las ya otorgadas, suspensión cuyos efectos, de conformidad con la limitación temporal contenida en el párrafo segundo del artículo 33 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano, se resolverán tras la declaración. No obstante la Dirección General de Cultura y Patrimonio, podrá autorizar las actuaciones mencionadas cuando considere que manifestamente no perjudican los valores del bien que motivan la incoación, así como las obras que por causa mayor o interés general hubieran de realizarse inaplazablemente, según lo dispuesto en el párrafo primero del referido artículo.

Cuarto

Conforme a lo previsto en el artículo 83 de la Ley 19/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, someter el expediente incoado a trámite de información pública, a fin de que cuantas personas tengan interés puedan examinar el expediente durante el plazo de un mes a partir de la publicación de la presente resolución en el *Diari Oficial de la Comunitat Valenciana*. El expediente estará a disposición de los interesados en la Dirección General de Cultura y Patrimonio, Servicio de Patrimonio Cultural, de la Conselleria de Educación, Investigación, Cultura y Deporte, avenida de la Constitución número 284, de Valencia

Quinto

Que, en cumplimiento de lo preceptuado en el art. 27.3 de la Ley, se notifique la presente resolución al Registro General de Bienes de Interés Cultural para su anotación preventiva.

Sexto

Que la presente resolución con sus anexos se publique en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* y en el *Boletín Oficial del Estado*.

Valencia, 1 de febrero de 2017.– El conseller de Educación, Investigación, Cultura y Deporte: Vicent Marzá Ibáñez.

ANEXO I

Datos sobre el bien objeto de la declaración

1. Denominación:

a) Principal: iglesia parroquial de San Bartolomé Apóstol.

2. Descripción:

2.a) Inmueble objeto de la declaración

Situada hacia NE, en la parte más alta de la antigua villa murada, la parroquia de San Bartolomé es una construcción gótica de peculiars características.

En la época medieval la villa estuvo totalmente amurallada, siendo la iglesia parroquial la principal defensa de la misma.

El templo es una construcción de fines del siglo XV y comienzos del siglo XVI, cuyo único dato documental conocido hasta el presente es que en 1513 estaba trabajando en él el arquitecto vasco Domingo de Urteaga. Concebida como un templo fortaleza la iglesia tiene una sola nave con capillas entre contrafuertes, siendo la mayor de testero plano con grandes contrafuertes angulares al exterior. La nave, de mayor altura que las capillas laterales, se divide en tres tramos y aloja tres capillas por banda, correspondiendo la más pròxima a la cabecera del lado del evangelio, a la torre campanario. La iglesia se cubre con complicadas bóvedas de crucería, siendo más sencilla, aunque de mayores dimensiones la del presbiterio. Los nervios de las bóvedas transmiten su empuje a pilares adosados al frente de los contrafuertes o bien a las mènsulas, caso del arco toral.

Destaca el caràcter unitario del interior del templo, logrado, no solo por ser de nave única, sino por la propia amplitud del presbiterio, casi idèntico a aquella, además de la carencia de crucero. Este efecto del espacio interno se acentúa por la sobriedad decorativa del templo y sobre todo, por la galeria de pequeños arcos abiertos sobre las

mur dels peus, a manera de trifori. L'element, estrany en la zona, i en esglésies de reduïda grandària com la que ens ocupa, té la seua explicació en el caràcter de fortalesa amb què va ser edificada. En efecte, es tracta de galeries o passadissos que recorren tot el cos de la nau, als quals se'ls obrin buits a l'exterior per a possibilitar la defensa del lloc. Al seu torn, aquesta solució permet il·luminar l'interior de l'església a través d'una galeria d'arquets trilobats i emmarcats per una motlura a manera d'arrabà. El conjunt es complementa amb una decoració de boles d'ascendent castellà.

A l'exterior destaca el caràcter de fortalesa amb què va ser projectat el temple. D'aspecte cúbic, hui en part desvirtuat per la sagristia i capella de la Comunió, construïdes amb posterioritat. Les portades són bells exemples de sobrietat decorativa. La principal se situa en el mur dels peus, mentre que la lateral s'obri en el segon tram del mur de l'epístola, salvant el desnivell del terreny per mitjà d'una doble escala. L'esquema compositiu de les dos és molt semblant. La portada principal té un doble ingrés amb un mainell enquadrat per arquivoltes, que s'ornamenten amb boles, i la primera es projecta com un arc conopial per mitjà d'una decoració de fulles de card. Tot el conjunt queda emmarcat per pilars que rematen en pinacles. Corona la portada una motlura amb boles sobre la qual s'alça una finestra. Els espais lliures entre els pinacles s'utilitzen per a disposar motius heràldics i el timpà allotja una escultura del titular.

La portada lateral, semblant a l'anterior, es diferencia d'aquella pels òculs oberts a un costat i a l'altre, a gran altura, i les tres finestres que corresponen a la galeria trifori.

El caràcter de fortalesa es complementa amb l'accés a les terrasses del temple, que a l'exterior es projecta com un cos, que corona l'església amb obertures i matacans sobre els ingressos.

En definitiva, l'església fortalesa de Xàbia és un dels exemples més bells i curiosos del gòtic isabelí.

2.b) Parts integrants

- Fortificació presbiteri
 - Nau de tres trams amb capelles laterals de 1513
 - Galeria alta a manera de trifori
 - Sagristia segle XVI,
 - Nova sagristia segle XVIII
 - Capella de la Comunió 1844
 - Torre campanar segle XVII
 - Fatxades amb finestres, espielleres i portades de Sant Bartomeu i de Sant Gil, amb escuts heràldics
 - Voltres de creueria
 - Púlpit
 - Criptes i vasos funeraris
 - Matacans
 - Escalinates exteriors
- 2.c) Béns mobles, pertinences i accessoris que es categoritzen, desglossen i relacionen en tres apèndixs

Apèndix I

Parts integrants que participen de la condició de bé immoble d'interès cultural de l'església de Sant Bartomeu (secció primera de l'Inventari General del Patrimoni Cultural Valencià)

- Aiguamans. Marbre desbastat i treballat. Anys 1762-1770. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0019.
- Taullellets representant fris de rocalles i motius florals. Fang policromat, esmaltat i cuit. Anys 1762-1770. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0027.
- Taullellets representant motiu geomètric (mocadoret). Fang policromat, esmaltat i cuit. Anys 1762-1770. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0028.
- Taullellets representant garlanda. Fang policromat per mitjà d'impressió mecànica (decoració a trepa) i cuit. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0029.
- Taullellet representant motius vegetals i geomètrics. Fang policromat per mitjà d'impressió mecànica (decoració a trepa) i cuit. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0030.
- Taullellets representant fris de rocalles. Fang policromat, esmaltat i cuit. Anys 1762-1770. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0031.

capillas laterales y muro de los pies, a modo de triforio. El elemento, extraño en la zona, y en iglesias de reducido tamaño, como la que nos ocupa, tiene su explicación en el carácter de fortaleza para la que fue edificada. En efecto, se trata de galerías o pasadizos que recorren todo el cuerpo de la nave, a los que al exterior se les abren vanos para possibilitar la defensa del lugar. A su vez, esta solución permite iluminar el interior de la iglesia, traduciéndose en una galería de arquillos trilobulados y enmarcados por una moldura a modo de alfiz. El conjunto se complementa con una decoración de bolas de ascendente castellano.

Al exterior destaca el caràcter de fortalesa con que fue proyectado el templo. De aspecto cúbico, hoy en parte desvirtuado por la sacristía y capilla de la Comunió, construidas con posterioridad. Las portadas son bellos ejemplos de sobriedad decorativa. La principal se sitúa en el muro de los pies, en tanto que la lateral se abre en el segundo tramo del muro de la epístola, salvándose el desnivel del terreno mediante una doble escalera. El esquema compositivo de ambas es muy similar. La portada principal tiene un doble ingreso con un parteluz enquadado por arquivoltas, que se ornamentan con bolas, proyectándose la primera como un arco conopial mediante una decoración de cardinas. Todo el conjunto queda enmarcado por pilares que rematan en pináculos. Corona la portada una moldura con bolas sobre la que se alza una ventana. Los espacios libres entre los pináculos se utilizan para disponer motivos heràldicos y el timpà aloja una escultura del titular.

La portada lateral, semejante a la anterior, se diferencia de aquella por los óculos abiertos a ambos lados de la misma, a gran altura, y las tres ventanas que corresponden a la galeria triforio.

El caràcter de fortalesa se complementa con el acceso a las terrazas del templo, que, al exterior se proyecta como un cuerpo, que corona la iglesia con aberturas y matacans sobre los ingresos.

En definitiva, la iglesia fortalesa de Jávea es uno de los ejemplos más bellos y curiosos del gòtico isabelino.

2.b) Partes integrantes

- Fortificación Presbiterio
 - Nave de tres tramos con capillas laterales de 1513
 - Galeria alta a modo de triforio
 - Sacristía s. XVI,
 - Nueva Sacristía s. XVIII
 - Capilla de la Comunió 1844
 - Torre campanario s. XVII
 - Fachadas con ventanas, aspielleras y portadas de San Bartolomé y de San Gil, con escudos heràldicos
 - Bóvedas de creueria
 - Púlpito
 - Criptas y vasos funerarios
 - Matacans
 - Escalinatas exteriores
- 2.c) Bienes muebles, pertenencias y accesorios que se categorizan, desglossen y relacionan en tres apèndices:

Apèndice I

Partes integrantes que participan de la condición de bien inmueble de interés cultural de la iglesia de San Bartolomé (Sección 1.ª del Inventario General del patrimonio cultural valenciano)

- Aguamans. Mármol desbastado y trabajado. Años 1762-1770. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0019.
- Azulejos representando friso de rocallas y motivos florales. barro policromado, esmaltado y cocido. Años 1762-1770. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0027.
- Azulejos representando motivo geométrico («mocadoret»). barro policromado, esmaltado y cocido. Años 1762-1770. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0028.
- Azulejos representando guirnalda. barro policromado mediante impresión mecànica (decoración a trepa) y cocido. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0029.
- Azulejo representante motivos vegetales y geométricos. barro policromado mediante impresión mecànica (decoración a trepa) y cocido. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0030.
- Azulejos representante friso de rocallas. barro policromado, esmaltado y cocido. Años 1762-1770. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0031.

– Taullellets representant tapis de motius florals i rocalles. Fang policromat, esmaltat i cuit. Anys 1762-1770. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0032.

– Taullellets representant tapis de motius florals i rocalles. Fang policromat, esmaltat i cuit. Anys 1762-1770. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0033.

– Reixa. Ferro forjat. Anys 1762-1770. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0034.

– Taullellets representant motiu estrelat. Cement i arena, policromat per mitjà d'impressió mecànica (taulell hidràulic). Mitjan del segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0042.

– Pila d'aigua beneïda. Pedra desbastada i treballada. Any 1946. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0044.

– Pila d'aigua beneïda. Pedra desbastada o treballada. Any 1946. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0045.

– Pila baptismal. Pedra desbastada i treballada. Anys 1939 (pila) i 1941 (tapa). Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0046.

– Retaule de la Puríssima. Pedra desbastada i treballada. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Any 1947 (inaugurat el 06.07.1947). Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0047.

– Retaule de Sant Sebastià. Pedra desbastada i treballada. Obra de Rafael Bisquert. Any 1947. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0048.

– Retaule de Sant Josep. Pedra desbastada i treballada. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Any 1948 (acabat el mes.04.1948). Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0049.

– Retaule de la Mare de Déu del Roser. Pedra desbastada i treballada. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Any 1947 (acabat el 30 novembre de 1947). Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0050.

– Porta. Obra de fusteria, ferro forjat, xapa de metall clavetejat. Any 1592. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0052.

– Reixa. Ferro forjat. Segle XVIII. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0057.

– Reixa. Ferro forjat. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0081.

– Portada arquitectònica coneguda com de Sant Bartomeu. Pedra desbastada i treballada. Posterior a l'any 1513. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0094.00. En formen part integrant sengles escuts heràldics del marquès de Dènia Bernardo Sandoval Rojas y Mendoza, i la marquesa Francisca Enríquez y Luna (números d'identificació 03.30.082-002-0094.01 i 02, respectivament).

– Portada arquitectònica coneguda com de les Escaletes. Pedra desbastada i treballada. Posterior a l'any 1513. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0095.00. En formen part integrant sengles escuts heràldics del marquès de Dènia Bernardo Sandoval Rojas y Mendoza, i la marquesa Francisca Enríquez y Luna (números d'identificació: 03.30.082-002-0095.01 i 02, respectivament).

– Portada arquitectònica de la capella de la Comunió. Pedra desbastada i treballada. Any 1844. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0096.

– Reixa. Ferro forjat. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0097.

– Font. Pedra desbastada i treballada. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Any 1922. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0098. En formen part motius ornamentals i un escut heràldic de la vila de Xàbia (números d'identificació: 03.30.082-002-0098.01 i 02, respectivament).

– Gàrgola representant un cap de dragó. Pedra desbastada i treballada. Segle XVII. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0099.

– Gàrgola representant griu. Pedra desbastada i treballada. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-100.

– Gàrgola representant lleó. Pedra desbastada i treballada. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-101.

– Gàrgola zoomorfa. Pedra desbastada i treballada. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-102.

– Gàrgola zoomorfa. Pedra desbastada i treballada. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-103.

– Azulejos representando tapiz de motivos florales y rocallas. Barro policromado, esmaltado y cocido. Años 1762-1770. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0032.

– Azulejos representando tapiz de motivos florales y rocallas. Barro policromado, esmaltado y cocido. Años 1762-1770. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0033.

– Reja. Hierro forjado. Años 1762-1770. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0034.

– Azulejos representando motivo estrellado. Cemento y arena, policromado mediante impresión mecánica (baldosa hidráulica). Mediados del siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0042.

– Pila de agua bendita. Piedra desbastada y trabajada. Año 1946. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0044.

– Pila de agua bendita. Piedra desbastada o trabajada. Año 1946. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0045.

– Pila bautismal. Piedra desbastada y trabajada. Años 1939 (pila) y 1941 (tapa). Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0046.

– Retablo de la Purísima. Piedra desbastada y trabajada. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Año 1947 (inaugurado el 06.07.1947). Núm. de identificación: 03.30.082-002-0047.

– Retablo de San Sebastián. Piedra desbastada y trabajada. Obra de Rafael Bisquert. Año 1947. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0048.

– Retablo de San José. Piedra desbastada y trabajada. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Año 1948 (acabado el mes.04.1948). Núm. de identificación: 03.30.082-002-0049.

– Retablo de Nuestra Señora del Rosario. Piedra desbastada y trabajada. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Año 1947 (acabado el 30 noviembre de 1947). Núm. de identificación: 03.30.082-002-0050.

– Puerta. Obra de carpintería, hierro forjado, chapa de metal claveteado. Año 1592. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0052.

– Reja. Hierro forjado. Siglo XVIII. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0057.

– Reja. Hierro forjado. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0081.

– Portada arquitectónica conocida como de San Bartolomé. Piedra desbastada y trabajada. Posterior al año 1513. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0094.00. Forman parte integrante de la misma sendos escudos heráldicos del marquès de Dènia Bernardo Sandoval Rojas y Mendoza, y la marquesa Francisca Enríquez y Luna (números de identificación 03.30.082-002-0094.01 y 02, respectivamente).

– Portada arquitectónica conocida como «de les Escaletes». Piedra desbastada y trabajada. Posterior al año 1513. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0095.00. Forman parte integrante de la misma sendos escudos heráldicos del marquès de Dènia Bernardo Sandoval Rojas y Mendoza, y la marquesa Francisca Enríquez y Luna (números de identificación: 03.30.082-002-0095.01 y 02, respectivamente).

– Portada arquitectónica de la capilla de la Comunió. Piedra desbastada y trabajada. Año 1844. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0096.

– Reja. Hierro forjado. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0097.

– Fuente. Piedra desbastada y trabajada. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Año 1922. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0098. Forman parte motivos ornamentales y un escudo heráldico de la villa de Jávea (números de identificación: 03.30.082-002-0098.01 y 02, respectivamente).

– Gàrgola representando una cabeza de dragón. Piedra desbastada y trabajada. Siglo XVII. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0099.

– Gàrgola representando grifón. Piedra desbastada y trabajada. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-100.

– Gàrgola representando león. Piedra desbastada y trabajada. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-101.

– Gàrgola zoomorfa. Piedra desbastada y trabajada. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-102.

– Gàrgola zoomorfa. Piedra desbastada y trabajada. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-103.

- Gàrgola representant àguila. Pedra desbastada i treballada. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-104.
- Gàrgola representant àguila. Pedra desbastada i treballada. Segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-105.
- Retaule de la capella de la Comunió. Fusta tallada i daurada. Any 1963. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0043.
- Oli sobre llenç representant el Sant Sopar obra del pintor Joan Segarra (núm. d'identificació: 03.30.082-002-0043.01). Dimensions aproximades del retaule: 610 x 480 x 40 cm.
- Púlpit. Pedra desbastada i treballada. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Any 1940. Dimensions aproximades: 170 x 200 x 155 cm (barana) i 40 x 200 x 155 cm (baldaquí). Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0106.
- Escultura exempta representant Sant Bartomeu. Pedra desbastada i treballada. Obra de Vicent Bisquert Riera, àlies *Vicent de Gràcia*. Any 1942. Dimensions aproximades: 170 x 50 x 40 cm. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0107.

Apèndix II

- Pertinences i accessoris a inscriure en la secció primera de l'Inventari General del patrimoni cultural valencià
- Orgue. Fusta i metall. Organeria Espanyola, SA (OESA Alberdi). Any 1962. Núm. d'identificació: 03.30.081-002-0106.
 - Custòdia. Metall fos, modelat, burinat, cisellat, sobredaurat i esmaltat. Segles XVII (peu) i XVII. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0001.
 - Custòdia. Plata fosa, modelada, sobredaurada i incrustacions de pedreria. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0002.
 - Creu processional. Plata tornejada, encunyada, burinada, cisellada, repujada i sobredaurada. Segles XVI-XVII. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0003.
 - Portapau. Metall fos, modelat, burinat i cisellat. Segles XVI-XVII. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0004.
 - Encenser. Punxó de València. Segle XVIII. Plata fosa, modelada, encunyada, calada i cisellada. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0008.
 - Calze. Plata fosa, modelada, burinada, cisellada i sobredaurada. Escola valenciana d'orfebreria. Primer quart del segle XVI. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0012.
 - Copó. Plata fosa, modelada i sobredaurada. Escola valenciana d'orfebreria. Segle XVIII. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0013.
 - Calze. Plata fosa, modelada, entallada, cisellada i sobredaurada. Segles XVIII-XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0024.
 - Escultura exempta representant Sant Sebastià. Fusta tallada i policromada. Segles XVIII-XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0055.
 - Escultura exempta representant Sant Bartomeu. Fusta tallada i policromada. Segles XVII-XVIII. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0056.
 - Salvador eucarístic. Oli sobre taula. Segle XVI. Atribuït al taller de Joan de Joanes. Dimensions aproximades: 136 x 93,7 x 2,32 cm. Depositat al Museu Arqueològic i Etnogràfic Soler Blasco de l'Ajuntament de Xàbia. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0108.

Apèndix III

- Pertinences i accessoris a inscriure en la secció tercera de l'Inventari General del patrimoni cultural valencià
- Portapau. Plata fosa, modelada, encunyada i sobredaurada. Segles XIX-XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0005.
 - Copó. Marfil i plata fosa, modelada, repujada, cisellada, entallada i sobredaurada. Obra de l'orfebre March. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0006.
 - Sotacopa. Metall fos, modelat, encunyat i sobredaurat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0007.
 - Parell de candelers. Metall fos, modelat, tornejat, encunyat. Segles XIX-XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0009.
 - Calze. Metall fos, modelat, tornejat, burinat, calat i sobredaurat. Escola francesa d'orfebreria. Segles XIX-XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0010.

- Gàrgola representando àguila. Piedra desbastada y trabajada. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-104.
- Gàrgola representando àguila. Piedra desbastada y trabajada. Siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-105.
- Retablo de la capilla de la Comunió. Madera tallada y dorada. Año 1963. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0043.
- Oleo sobre lienzo representando la Santa Cena obra del pintor Juan Segarra (núm. de identificación: 03.30.082-002-0043.01). Dimensiones aproximadas del retablo: 610 x 480 x 40 cm.
- Púlpito. Piedra desbastada y trabajada. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Año 1940. Dimensiones aproximadas: 170 x 200 x 155 cm (barandilla) y 40 x 200 x 155 cm (baldaquí). Núm. de identificación: 03.30.082-002-0106
- Escultura exenta representando San Bartolomé. Piedra desbastada y trabajada. Obra de Vicent Bisquert Riera, alias Vicent de Gracia. Año 1942. Dimensiones aproximadas: 170 x 50 x 40 cm. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0107

Apèndice II

- Pertenencias y accesorios a inscribir en la Sección 1.ª del Inventario General del patrimonio cultural valenciano
- Órgano. Madera y metal. Organería Española SA. (OESA Alberdi). Año 1962. Núm. de identificación: 03.30.081-002-0106.
 - Custodia. Metal fundido, modelado, burilado, cincelado, sobredorado y esmaltado. Siglos XVII (pie) y XVII. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0001.
 - Custodia. Plata fundida, modelada, sobredorada e incrustaciones de pedreria. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0002.
 - Cruz procesional. Plata torneada, acuñada, burilada, cincelada, repujada y sobredorada. Siglos XVI-XVII. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0003.
 - Portapaz. Metal fundido, modelado, burilado y cincelado. Siglos XVI-XVII. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0004.
 - Incensario. Punzón de Valencia. Siglo XVIII. Plata fundida, modelada, acuñada, calada y cincelada. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0008.
 - Cáliz. Plata fundida, modelada, burilada, cincelada y sobredorada. Escuela valenciana de orfebrería. Primero cuarto del siglo XVI. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0012.
 - Copón. Plata fundida, modelada y sobredorada. Escuela valenciana de orfebrería. Siglo XVIII. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0013.
 - Cáliz. Plata fundida, modelada, entallada, cincelada y sobredorada. Siglos XVIII-XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0024.
 - Escultura exenta representando a San Sebastián. Madera tallada y policromada. Siglos XVIII-XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0055.
 - Escultura exenta representando a San Bartolomé. Madera tallada y policromada. Siglos XVII-XVIII. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0056.
 - Salvador eucarístico. Oleo sobre mesa. Siglo XVI. Atribuido al taller de Joan de Joanes. Dimensiones aproximadas: 136 x 93'7 x 2'32 cm. Depositado en el Museo Arqueológico y Etnográfico Soler Blasco del Ayuntamiento de Jávea. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0108

Apèndice III

- Pertenencias y accesorios a inscribir en la Sección 3.ª del Inventario General del patrimonio cultural valenciano
- Portapaz. Plata fundida, modelada, acuñada y sobredorada. Siglos XIX-XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0005.
 - Copón. Marfil y plata fundida, modelada, repujada, cincelada, entallada y sobredorada. Obra del orfebre March. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0006.
 - Salvilla. Metal fundido, modelado, acuñado y sobredorado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0007
 - Pareja de candeleros. Metal fundido, modelado, torneado, acuñado. Siglos XIX-XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0009.
 - Cáliz. Metal fundido, modelado, torneado, burilado, calado y sobredorado. Escuela francesa de orfebrería. Siglos XIX-XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0010.

– Copó. Metall fos, modelat, cisellat, entallat, platejat i sobredaurat. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0011.

– Copó. Plata fosa, modelada, burinada, cisellada i sobredaurada. Any 1922. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0014.

– *Lignum crucis*. Plata fosa, modelada, burinada, cisellada. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0015.

– Copó. Plata fosa, modelada i sobredaurada. Marca «DO». Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0016.

– Calze. Metall fos, modelat, burinat, cisellat, entallat i platejat. Plata sobredaurada. Primer terç del segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0017.

– Escultura exempta representant Sant Bartomeu. Fang modelat. Obra d'Octavi Vicent Cortina. Any 1966. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0018.

– Naveta. Plata fosa, modelada, burinada i cisellada. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0020.

– Conjunt integrat per parell de setrills i safata. Vidre i plata fosa, modelada, burinada i cisellada. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0021.

– Relotge de paret. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0022. Fusta i metall. Segle XIX-XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0022.

– Escultura exempta representant Crist en la creu. Fusta tallada i policromada. Obra de Joan Baptista Devesa Sapena, àlies *el Santeret*. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0023.

– Calaixera de fusta. Primer terç del segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0025.

– Hisop. Plata fosa i modelada. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0026.

– Escultura exempta representant Crist en la creu. Fusta tallada i policromada, pasta de vidre. Obra de l'escultor Josep Maria Ponsoda Bravo. Any 1947. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0039.

– Escultura exempta representant Sant Sebastià. Fusta tallada i policromada. Obra de l'escultor Octavi Vicent Cortina. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0040.

– Escultura exempta representant Crist en la creu. Fusta tallada i policromada, pasta de vidre. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0041.

– Conjunt de sis candelers. Metall fos, modelat i daurat. Segle XIX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0051.

– Escultura exempta representant el Sagrat Cor de Jesús. Fusta tallada i policromada. Obra de l'escultor Carmel Vicent. Any 1956. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0053.

– Escultura exempta representant Sant Bartomeu. Fusta tallada i policromada. Obra de l'escultor Octavi Vicent Cortina. Tercer terç del segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0054.

– Retaula de la Mare de Déu del Perpetu Socors. Fusta tallada i policromada. Any 1946. Donació de Joaquina Bertomeu de Bover i Pilar Bover de Cruañes. Dimensions aproximades: 349 x 161 x 15 cm [carreu de 34 cm]. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0109.

– Parell de candelers. Metall fos, modelat, tornejat, encunyat. Estil neogòtic. Segles XIX-XX. Dimensions aproximades: 176 cm. Es custodien a la sagristia, junt amb els candelers amb núm. d'identificació: 03.30.082-002-0009. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0110.00.

– Creu de processó. Metall fos, modelat, tornejat, encunyat. Segles XIX-XX. Dimensions aproximades (creu amb peu): 228 cm; creu: 50 x 37 cm. Es custodien a la sagristia, junt amb els candelers amb núm. d'identificació: 03.30.082-002-0009. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0111.

– Conjunt de dotze candelers. Metall fos, modelat, tornejat, encunyat i platejat. Segle XX. Dimensions aproximades: 93 x 26 x 22. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0112.00.

– Conjunt de quatre patenes de metall sobredaurat, una d'elles amb representació del Sant Sopar. Segle XX. Dimensions aproximades: 13 cm de diàmetre tres d'elles (entre les quals s'inclou la que porta la representació del Sant Sopar) i 15 cm de diàmetre la restant. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0113.00.

– Conjunt d'altar domèstic amb sengles imatges de Sant Antoni i la Mare de Déu dels Desemparats. Fusta tallada i policromada i vidre (altar), fusta tallada, daurada policromada i estofada (imatges). Les escultures són obra de Francisco Marco Díaz-Pintado, de Gode-

– Copón. Metal fundido, modelado, cincelado, entallado, plateado y sobredorado. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0011.

– Copón. Plata fundida, modelada, burilada, cincelada y sobredorada. Año 1922. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0014.

– *Lignum crucis*. Plata fundida, modelada, burilada, cincelada. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0015.

– Copón. Plata fundida, modelada y sobredorada. Marca «DO». Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0016.

– Cáliz. Metal fundido, modelado, burilado, cincelado, entallado y plateado. Plata sobredorada. Primero tercio del siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0017.

– Escultura exenta representando San Bartolomé. barro modelado. Obra de Octavio Vicent Cortina. Año 1966. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0018.

– Naveta. Plata fundida, modelada, burilada y cincelada. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0020.

– Conjunto integrado por pareja de vinajeras y bandeja. Cristal y plata fundida, modelada, burilada y cincelada. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0021.

– Reloj de pared. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0022. Madera y metal. Siglo XIX-XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0022.

– Escultura exenta representando Cristo en la cruz. Madera tallada y policromada. Obra de Juan Bautista Devesa Sapena, alias El Santeret. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0023.

– Cajonera de madera. Primero tercio del siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0025.

– Hisopo. Plata fundida y modelada. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0026.

– Escultura exenta representando Cristo en la cruz. Madera tallada y policromada, pasta de vidrio. Obra del escultor José María Ponsoda Bravo. Año 1947. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0039.

– Escultura exenta representando San Sebastián. Madera tallada y policromada. Obra del escultor Octavio Vicent Cortina. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0040.

– Escultura exenta representando Cristo en la cruz. Madera tallada y policromada, pasta de vidrio. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0041.

– Conjunto de seis candeleros. Metal fundido, modelado y dorado. Siglo XIX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0051.

– Escultura exenta representando el Sagrado Corazón de Jesús. Madera tallada y policromada. Obra del escultor Carmelo Vicent. Año 1956. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0053.

– Escultura exenta representando San Bartolomé. Madera tallada y policromada. Obra del escultor Octavio Vicent Cortina. Tercer tercio del siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0054.

– Retablo de Nuestra Señora del Perpetuo Socorro. Madera tallada y policromada. Año 1946. Donación de Joaquina Bertomeu de Bover y Pilar Bover de Cruañes. Dimensiones aproximadas: 349 x 161 x 15 cm [sillar de 34 cm]. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0109.

– Pareja de candeleros. Metal fundido, modelado, torneado, acuñado. Estilo neogótico. Siglos XIX-XX. Dimensiones aproximadas: 176 cm. Se custodian en la Sacristía, junto a los candeleros con núm. de identificación: 03.30.082-002-0009. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0110.00.

– Cruz de procesión. Metal fundido, modelado, torneado, acuñado. Siglos XIX-XX. Dimensiones aproximadas (cruz con pie): 228 cm; cruz: 50 x 37 cm. Se custodien en la Sacristía, junto a los candeleros con núm. De identificación: 03.30.082-002-0009. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0111.

– Conjunto de doce candeleros. Metal fundido, modelado, tornátil, acuñado y plateado. Siglo XX. Dimensiones aproximadas: 93 x 26 x 22. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0112.00.

– Conjunto de cuatro patenas de metal sobredorado, una de ellas con representación de la Santa Cena. Siglo XX. Dimensiones aproximadas: 13 cm de diámetro tres de ellas (en la que se incluye la que lleva la representación de la Santa Cena) y 15 cm de diámetro la restante. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0113.00.

– Conjunto de altar doméstico con sendas imágenes de San Antonio y Nuestra Señora de los Desamparados. Madera tallada y policromada y vidrio (altar), madera tallada, dorada policromada y estofada (imágenes). Las esculturas son obra de Francisco Marco Díaz-Pintado, de

lla. Donació d'Alicia Marco Galián i la seua família, efectuada el 13 d'agost de 2003. Dimensions: 135 x 83 x 50 cm (altar), 60 x 22 x 12 cm (Mare de Déu dels Desemparats) i 76 x 30 x 14 cm (Sant Antoni). Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0114.00.

– Escultura exempta representant Sant Bartomeu. Fusta tallada i policromada. Obra d'Octavi Vicent Cortina. Any 1996. Dimensions aproximades: 200 x 95 x 42 cm. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0115.

– Conjunt de deu candelers i creu d'altar. Metall fos, modelat i tornejat. Segle XX. Dimensions: 76 x 27 x 23 cm. (sis candelers), 56 x 19 x 16 cm (quatre candelers), 102 x 21 x 18 cm (creu d'altar; dimensions de la creu: 49 x 40 cm). Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0116.00.

– Sagrari. Fusta i metall fos, modelat i encunyat. Segle XX. Donació de Ramon Llidó; adquirit al Rastro de Madrid. Dimensions aproximades: 57 x 53 x 41 cm. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0117.

– Conjunt de tres confessoraris. Segle XX. Fusta tallada. Dimensions aproximades: 230 x 167 x 85 cm. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0118.00.

– Retaule. Fusta tallada, policromada i daurada. Inclou representacions pictòriques de Crist en la creu amb Maria i sant Joan (carrer central), i quatre escenes de la passió de Crist (dos per cada carrer lateral). Obra de Joan Baptista Soler Blasco. Dimensions aproximades: 375 x 375 cm. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0119.00.

– Eccehomo. Oli sobre taula. Segle XVI. Donació d'Arturo Miguel Monfort, de la ciutat de València (10.03.2009). Dimensions aproximades: 65 x 50 cm. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0120.

– Maquinària de rellotge. Metall fos. Dimensions aproximades: 166 x 147 x 83 cm. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0121.

– Campana *Victòria*. Inventari General de Campanes de la Comunitat Valenciana referència 952. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0122.

– Campana *Sebastiana*. Inventari General de Campanes de la Comunitat Valenciana referència 953.

– Campana *Mariana*. Inventari General de Campanes de la Comunitat Valenciana referència 954. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0123.

– Campana *Bartomeua, Pax o La Grossa*. Inventari General de Campanes de la Comunitat Valenciana referència 955. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0124.

– Vitrall representant Crist amb un romà. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0035.

– Vitrall representant Abel. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0036.

– Vitrall representant Isaac. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0037.

– Vitrall representant Melquisedec. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0038.

– Vitrall representant escena de la vida de Jesús de Natzaret, sense identificar. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0058.

– Vitrall representant el miracle dels pans i els peixos. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0059.

– Vitrall representant l'entrega de les claus a sant Pere. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0060.

– Vitrall representant personatge bíblic semblant. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0061.

– Vitrall representant àmfores que s'omplin i l'Esperit Sant. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0062.

– Vitrall representant la resurrecció de Crist. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0063.

– Vitrall representant l'ascensió de Crist. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0064.

– Vitrall representant Crist amb els atributs de la passió. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0065.

Godella. Donación de Alicia Marco Galián y su familia, efectuada el 13 de agosto de 2003. Dimensiones: 135 x 83 x 50 cm (altar), 60 x 22 x 12 cm (Virgen de los Desamparados) y 76 x 30 x 14 cm (San Antonio). Núm. de identificación: 03.30.082-002-0114.00.

– Escultura exenta representando San Bartolomé. Madera tallada y policromada. Obra de Octavio Vicent Cortina. Año 1996. Dimensiones aproximadas: 200 x 95 x 42 cm. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0115.

– Conjunto de diez candeleros y cruz de altar. Metal fundido, modelado y torneado. Siglo XX. Dimensiones: 76 x 27 x 23 cm. (seis candeleros), 56 x 19 x 16 cm (cuatro candeleros), 102 x 21 x 18 cm (cruz de altar; dimensiones de la cruz: 49 x 40 cm). Núm. de identificación: 03.30.082-002-0116.00.

– Sagrario. Madera y metal fundido, modelado y troquelado. Siglo XX. Donación de Ramón Llidó; adquirido al Rastro de Madrid. Dimensiones aproximadas: 57 x 53 x 41 cm. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0117.

– Conjunto de tres confesionarios. Siglo XX. Madera tallada. Dimensiones aproximadas: 230 x 167 x 85 cm. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0118.00.

– Retablo. Madera tallada, policromada y dorada. Incluye representaciones pictóricas de Cristo en la Cruz con María y San Juan (calle central), y cuatro escenas de la Pasión de Cristo (dos por cada calle lateral). Obra de Joan Baptista Soler Blasco. Dimensiones aproximadas: 375 x 375 cm. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0119.00.

– Ecce homo. Oleo sobre tabla. Siglo XVI. Donación de Arturo Miguel Monfort, de la ciudad de Valencia (10.03.2009). Dimensiones aproximadas: 65 x 50 cm. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0120.

– Maquinaria de reloj. Metal fundido. Dimensiones aproximadas: 166 x 147 x 83 cm. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0121.

– Campana «Victoria». Inventario General de Campanas de la Comunidad Valenciana referencia 952. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0122.

– Campana «Sebastiana». Inventario General de Campanas de la Comunidad Valenciana referencia 953.

– Campana «Mariana». Inventario General de Campanas de la Comunidad Valenciana referencia 954. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0123.

– Campana «Bartomeua», «Pax» o «La Grossa». Inventario General de Campanas de la Comunidad Valenciana referencia 955. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0124.

– Vitral representando a Cristo con un romano. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0035.

– Vitral representando Abel. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0036.

– Vitral representando Isaac. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0037.

– Vitral representando Melquisedec. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0038.

– Vitral representando escena de la vida de Jesús de Nazaret, sin identificar. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0058.

– Vitral representando el milagro de los panes y los peces. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0059.

– Vitral representando la entrega de las llaves a San Pedro. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0060.

– Vitral representando personaje bíblico sembrando. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0061.

– Vitral representando ánforas que se llenan y el Espíritu Santo. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0062.

– Vitral representando la resurrección de Cristo. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0063.

– Vitral representando la ascensión de Cristo. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0064.

– Vitral representando Cristo con los atributos de la pasión. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0065.

- Vitral·l representant el Sant Sopar. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0066.
- Vitral·l representant el lavatori. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0067.
- Vitral·l representant la Mare de Déu i sant Joan al Gòlgota. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0068.
- Vitral·l representant l'Esperit Sant. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0069.
- Vitral·l representant Sant Bartomeu. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0070.
- Vitral·l representant l'Esperit Sant sobre una església. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0071.
- Vitral·l representant Crist amb una espasa. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0072.
- Vitral·l representant els atributs de sant Josep. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0073.
- Vitral·l representant l'anagrama marià. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0074.
- Vitral·l representant sant Pere, sant Pau i la Mare de Déu. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0075.
- Vitral·l representant paisatge amb Talmud i cova. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0076.

- Vitral·l representant sant Joan Baptista. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0077.
- Vitral·l representant entrega angélica de claus. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0078.
- Vitral·l representant la construcció del temple. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0079.
- Vitral·l representant Isaïes. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0080.
- Vitral·l representant el rei David. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0082.
- Vitral·l representant les tribus d'Israel. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0083.
- Vitral·l representant Moisés amb les taules de la Llei. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0084.
- Vitral·l representant les bodes de Canaan. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0085.
- Vitral·l representant escena bíblica sense identificar. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0086.

- Vitral·l representant l'Esperit Sant. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0087.
- Vitral·l representant el sacrifici d'Isaac. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0088.
- Vitral·l representant l'expulsió del Paradís. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0089.
- Vitral·l representant la creació dels animals. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0090.
- Vitral·l representant la creació de les plantes. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0091.
- Vitral·l representant Déu pare. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0092.
- Vitral·l representant Déu pare. Vidre policromat emplomat. Segle XX. Núm. d'identificació: 03.30.082-002-0093.

ANNEX II

Delimitació literal de l'entorn de protecció

1. Delimitació de l'entorn de protecció del monument Justificació de la delimitació proposada

El criteri general seguit per a la delimitació de l'entorn de protecció consisteix a incloure dins de la seua àrea els següents elements urbans:

- Vitral representando la Santa Cena. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0066.
- Vitral representando el lavatorio. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0066.
- Vitral representando la Virgen y San Juan en el Gòlgota. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0068.
- Vitral representando el Espíritu Santo. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0069.
- Vitral representando San Bartolomé. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0070.
- Vitral representando el Espíritu Santo sobre una iglesia. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0071.
- Vitral representando Cristo con una espada. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0072.
- Vitral representando los atributos de San José. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0073.
- Vitral representando el anagrama mariano. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0074.
- Vitral representando San Pedro, San Pablo y la Virgen. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0075.
- Vitral representando paisaje con Talmud y cueva. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0076.

- Vitral representando San Juan Bautista. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0077.
- Vitral representando entrega angélica de llaves. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0078.
- Vitral representando la construcción del templo. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0079.
- Vitral representando Isaías. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0080.
- Vitral representando el rey David. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0082.
- Vitral representando las tribus de Israel. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0083.
- Vitral representando Moisés con las tablas de la Ley. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0084.
- Vitral representando las bodas de Canaán. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0085.
- Vitral representando escena bíblica sin identificar. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0086.

- Vitral representando el Espíritu Santo. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0087.
- Vitral representando el Sacrificio de Isaac. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0088.
- Vitral representando la expulsión del Paraíso. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0089.
- Vitral representando la creación de los animales. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0090.
- Vitral representando la creación de las plantas. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0091.
- Vitral representando Dios padre. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0092.
- Vitral representando Dios padre. Vidrio policromado emplomado. Siglo XX. Núm. de identificación: 03.30.082-002-0093.

ANEXO II

Delimitación literal del entorno de protección

1. Delimitación del entorno de protección del monumento Justificación de la delimitación propuesta

El criterio general seguido para la delimitación del entorno de protección consiste en incluir dentro de su área los siguientes elementos urbanos:

– Parcel·les que limiten directament amb la que ocupa el BIC, en què qualsevol intervenció que es realitze el puga afectar tant visualment com físicament.

– . Parcel·les que donen al mateix espai públic que el BIC i que constitueixen l'entorn visual i ambiental immediat i en què qualsevol intervenció que es realitze puga suposar una alteració de les seues condicions de percepció o del caràcter de l'espai urbà.

– . Espais públics en contacte directe amb el BIC i les parcel·les enumerades anteriorment i que constitueixen part del seu ambient urbà immediat.

– Edificacions o qualsevol element del paisatge urbà que encara no tenint una situació d'immediatesa amb el BIC afecten de forma fonamental la seua percepció.

Descripció literal de l'entorn de protecció

Origen: Cantó de l'illa cadastral núm. cantó sud que dona al carrer Roques de la parcel·la 08 de l'illa cadastral 38645 punt A.

Sentit: horari.

Línia delimitadora: des de l'origen la línia recorre la mitgera entre les parcel·les 07 i 08 de l'illa cadastral 38645, creua el carrer Estret i continua per la mitgera sud de la parcel·la 05 de l'illa 38646, gira per les mitgeres sud i oest de la parcel·la 02 i continua per la mitgera de les parcel·les 01 i 14. Creua el carrer de Gual i introdueix les parcel·les 20, 21 i 22 de l'illa 37632 prossegueix incorporant les fatxades de les parcel·les 19, 18, 17, 16 i 15 d'aquesta illa. Incorpora les fatxades de les parcel·les 12 i 13 de l'illa 36633 que donen al carrer Primícies. Segueix a nord per la fatxada de la parcel·la 12 d'aquesta illa, incorpora les fatxades de la parcel·la 04 de l'illa 36645, de les parcel·les 11, 12 i 13 de l'illa 36664, 11, 10, 09 i 08 de la parcel·la 36643 que donen totes al carrer Santa Teresa. Segueix pel carrer Santa Clara incorporant les fatxades de les parcel·les 11, 10, 09 i 08 i les parcel·les 07, 06, 05, 04, 03 i 02 de l'illa 37656. Creua el carrer Tossal de Dalt, s'introdueix en l'illa 37655 per la mitgera entre les parcel·les 01 i 17. Continua per les posteriors de les parcel·les 17, 16, 15, 12, 11, 10, 09 i 08 d'aquesta illa. Creua el carrer Roques i incorpora la parcel·la 01. Continua per la prolongació de la posterior de la dita parcel·la 01 travessant les parcel·les 02, 10, 09 i 06 fins a la mitgera entre les parcel·les 07 i 08. Prossegueix a est per la fatxada de la parcel·la 07 i inclou les fatxades de les parcel·les 13, 12 i 11 de l'illa 38654. S'introdueix en l'illa 38641 per la mitgera entre les parcel·les 24 i 02, continua per les posteriors de les parcel·les 23, 22, 20 i 19, segueix per la mitgera sud d'aquesta parcel·la 19 fins al punt d'origen A.

– Parcelas que limitan directamente con la que ocupa el BIC, pudiendo afectar al mismo, tanto visual como físicamente cualquier intervención que se realice sobre ellas.

– Parcelas recayentes al mismo espacio público que el BIC y que constituyen el entorno visual y ambiental inmediato y en el que cualquier intervención que se realice pueda suponer una alteración de las condiciones de percepción del mismo o del carácter del espacio urbano.

– Espacios públicos en contacto directo con el BIC y las parcelas enumeradas anteriormente y que constituyen parte de su ambiente urbano inmediato.

– Edificaciones o cualquier elemento del paisaje urbano que aún no teniendo una situación de inmediatez con el BIC afecten de forma fundamental a la percepción del mismo.

Descripció literal del entorno de protecció

Origen: Esquina de la manzana cadastral núm. Esquina sur recayente a la calle Roques de la parcela 08 de la manzana cadastral 38645 punto A.

Sentido: horario.

Línea delimitadora: desde el origen la línea recorre la medianera entre las parcelas 07 y 08 de la manzana cadastral 38645, cruza la calle Estret y continúa por la medianera sur de la parcela 05 de la manzana 38646, gira por las medianeras sur y oeste de la parcela 02 y continúa por la medianera de las parcelas 01 y 14. Cruza la calle de Gual e introduce la parcelas 20, 21 y 22 de la manzana 37632 prosigue incorporando las fachadas de las parcelas 19, 18, 17, 16 y 15 de esta manzana. Incorpora las fachadas de las parcelas 12 y 13 de la manzana 36633 recayentes a la calle Primícies. Sigue a norte por la fachada de la parcela 12 de esta manzana, incorpora las fachadas de la parcela 04 de la manzana 36645, de las parcelas 11, 12 y 13 de la manzana 36664, 11, 10, 09 y 08 de la parcela 36643 recayentes todas a la calle Santa Teresa. Sigo por la calle Santa Clara incorporando las fachadas de las parcelas 11, 10, 09 y 08 y las parcelas 07, 06, 05, 04, 03 y 02 de la manzana 37656, Cruza la calle Tossal de Dalt, se introduce en la manzana 37655 por la medianera entre las parcelas 01 y 1 Continúa por las traseras de las parcelas 17, 16, 15, 12, 11, 10, 09 y 08 de esta manzana. Cruza la calle Roques e incorpora la parcela 01. Continúa por la prolongación de la trasera de dicha parcela 01 atravesando las parcelas 02, 10, 09 y 06 hasta la medianera entre las parcelas 07 y 08. Prosigue a Este por la fachada de la parcela 07 e incluye las fachadas de las parcelas 13, 12 y 11 de la manzana 38654. Se introduce en la manzana 38641 por la medianera entre las parcelas 24 y 02, continua por las traseras de las parcelas 23, 22, 20 y 19, sigue por la medianera sur de esta parcela 19 hasta el punto de origen A.

ANNEX III

Normativa de protecció del monument i el seu entorn

Article 1. Objecte

La present ordre té per objecte complementar la declaració de bé d'interés cultural de l'església parroquial de Sant Bartomeu Apòstol de Xàbia per mitjà de la delimitació del seu entorn de protecció i l'establiment de la corresponent normativa de protecció de l'església parroquial de Sant Bartomeu Apòstol de Xàbia (Alacant) i del seu àmbit d'afecció.

Capítol I

Normativa de protecció del monument i el seu entorn

Article 2. Règim del monument

L'església parroquial de Sant Bartomeu Apòstol de Xàbia és un bé d'interés cultural amb la categoria de monument i es regirà pel que disposa el capítol III del títol II de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, així com pels plans especials de protecció que, si és el cas, s'aproven i obtenen validació patrimonial.

Article 3. Usos permesos

Els usos permesos seran tots els que siguen compatibles amb la posada en valor i gaudi patrimonial del bé i contribuïsquen a la consecució d'aquests fins. L'autorització particularitzada d'ús es regirà pel que disposa l'article 18 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià.

Article 4. Règim general d'intervencions en l'entorn

Fins que s'aprove el pla especial de protecció del monument i el seu entorn, o un planejament assimilable amb anàleg contingut determinatiu, i obtinga validació patrimonial, qualsevol intervenció de transcendència patrimonial que pretenga realitzar-se en l'entorn de protecció del monument requerirà l'autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de cultura. L'autorització s'emetrà aplicant els criteris d'aquesta ordre, i en defecte d'aquests, els enumerats en els articles 38 i 39 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià. Transcorregut el termini de tres mesos des de la seua presentació la sol·licitud s'entendrà denegada per silenci administratiu.

La proposta d'intervenció haurà de definir el seu abast i anar acompanyada de la documentació tècnica oportuna. També haurà d'especificar la ubicació parcel·l·ària, així com adjuntar les fotografies que permeten constatar la situació actual i la seua transcendència patrimonial.

Article 5. Excepcions al règim general d'intervencions

Sense perjudi del que disposen els dos paràgrafs precedents, per mitjà d'informe tècnic municipal, es podrà derivar la no necessitat de tràmit autoritzatori previ en actuacions que se situen fora del present marc normatiu per falta de transcendència patrimonial, com seria el cas de les obres i instal·lacions dirigides a la mera conservació, reparació i decoració interior d'aquests immobles.

En aquests casos, l'Ajuntament comunicarà a aquesta administració en el termini de 10 dies la concessió de llicència municipal, adjuntant com a mínim l'informe tècnic que es menciona en el paràgraf anterior, un pla d'ubicació i el suport fotogràfic que acrediten la situació de partida i, si és el cas, la falta de transcendència patrimonial.

Article 6. Règim general d'intervenció

1. Es mantindrà la parcel·lació històrica de l'entorn.
2. Seran mantingudes les alineacions històriques de l'edificació conservades fins a l'actualitat. Es prohibeixen les reculades i patis en fatxada, diferents dels tradicionals.
3. Els edificis tradicionals de l'entorn anteriors a 1940, per l'alt valor ambiental i testimonial i l'arquitectura i tipologia que els caracteritza, hauran de mantindre les fatxades visibles des de la via pública, preservant i restaurant els caràcters originaris.
4. La altura reguladora del cos principal, definida segons el Reglament de zones d'ordenació urbanística de la Comunitat Valenciana, serà la mateixa de l'edifici actualment existent en els edificis anteriors a 1940. En cas de parcel·les amb edificació desapareguda i en la resta dels

ANEXO III

Normativa de protección del monumento y su entorno

Artículo 1. Objeto

La presente orden tiene por objeto complementar la declaración de bien de interés cultural de la iglesia parroquial de San Bartolomé Apóstol de Jávea mediante la delimitación de su entorno de protección y el establecimiento de la correspondiente normativa de protección de la iglesia parroquial de San Bartolomé Apóstol de Jávea (Alicante) y de su ámbito de afección.

Capítulo I

Normativa de protección del monumento y su entorno

Artículo 2. Régimen del monumento

La iglesia parroquial de San Bartolomé Apóstol de Jávea es un bien de interés cultural con la categoría de monumento y se regirá por lo dispuesto en el capítulo III del título II de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano, así como por los planes especiales de protección que, en su caso, se aprueben y alcancen validación patrimonial.

Artículo 3. Usos permitidos

Los usos permitidos serán todos aquellos que sean compatibles con la puesta en valor y disfrute patrimonial del bien y contribuyan a la consecución de dichos fines. La autorización particularizada de uso se regirá según lo dispuesto en el artículo 18 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano.

Artículo 4. Régimen general de intervenciones en el entorno

En tanto no se apruebe plan especial de protección del monumento y su entorno, o planeamiento asimilable con análogo contenido determinativo, y este alcance validación patrimonial, cualquier intervención de transcendencia patrimonial que pretenda realizarse en el entorno de protección del monumento, requerirá la previa autorización de la conselleria competente en materia de cultura. La autorización se emitirá aplicando los criterios de esta orden, y en su defecto, los enumerados en los artículos 38 y 39 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano. Transcurrido el plazo de tres meses desde su presentación la solicitud se entenderá denegada por silencio administrativo.

La propuesta de intervención deberá definir su alcance e ir acompañada de la documentación técnica oportuna. También deberá especificar la ubicación parcelaria, así como adjuntar las fotografías que permitan constatar la situación actual y su transcendencia patrimonial.

Artículo 5. Excepciones al régimen general de intervenciones

Sin perjuicio de lo dispuesto en los dos párrafos precedentes, mediante informe técnico municipal, se podrá derivar la no necesidad de trámite autorizador previo en actuaciones que se sitúen fuera del presente marco normativo por falta de transcendencia patrimonial, como sería el caso de las obras e instalaciones dirigidas a la mera conservación, reparación y decoración interior de estos inmuebles.

En estos casos, el Ayuntamiento comunicará a esta administración en el plazo de 10 días la concesión de licencia municipal, adjuntando como mínimo el informe técnico que se menciona en el párrafo anterior, un plano de ubicación y el apoyo fotográfico que acrediten la situación de partida y, en su caso, su falta de transcendencia patrimonial.

Artículo 6. Régimen general de Intervención

1. Se mantendrá la parcelación histórica del entorno.
2. Serán mantenidas las alineaciones históricas de la edificación conservadas hasta la actualidad. Se prohíben retranqueos y patios a fachada, distintos a los tradicionales.
3. Los edificios tradicionales del entorno anteriores a 1940, por su alto valor ambiental y testimonial de una arquitectura y tipologia que caracteriza al mismo, deberán mantener las fachadas visibles desde la vía pública, preservando y restaurando los caracteres originarios de las mismas.
4. La altura reguladora del cuerpo principal, definida según el Reglamento de Zonas de Ordenación Urbanística de la Comunidad Valenciana, será la misma del edificio actualmente existente en los edificios anteriores a 1940. En caso de parcelas con edificación des-

edificis de nova planta, el nombre de plantes permeses per al seu cos principal, sempre amb una tipologia d'ocupació tradicional, és de dos (planta baixa més una), permetent-se la sobreelevació, si és el cas, fins a aconseguir dos plantes (planta baixa més una). Queden prohibits els semisoterranis de nova planta (cota de paviment de planta baixa igual o inferior a 19 cm respecte a la cota de la vorera).

5. Als edificis que superen aquest nombre de plantes els resultarà d'aplicació el règim de fora d'ordenació. A aquest efecte en els supòsits que concloga la seua vida útil, es pretenguen obres de reforma de transcendència equiparable a la reedificació, una remodelació amb eliminació de les plantes superiors o una substitució voluntària d'aquests, els seran aplicables les ordenances de protecció d'aquesta normativa. Tot això sense perjudi de la possible aplicació de l'article 21 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià a aquests immobles.

6. Les cobertes, d'acord amb la tipologia de la zona, seran en el cos principal de l'edifici, la profunditat del qual oscil·larà entre 8 i 11 metres, inclinades, de teula d'àrab, amb pendent compresa entre 25 % i 35 %, de dos vessants i carener d'altura màxima 2,25 m respecte de la línia de cornisa. Aquest requisit únicament podrà ser dispensat, amb caràcter excepcional, en els casos que s'acredite l'existència d'una singular justificació historicocontextual. Es prohibeixen les mansardes.

7. Les noves edificacions o les remodelacions de les no tradicionals s'adequaran a les següents disposicions i amb caràcter estètic a la tipologia i acabats tradicionals de Xàbia:

– L'altura de cornisa màxima és de 5,40 m per a dos plantes i 3,50 m per a una planta.

– Les cobertes segons es descriuen en l'apartat 6 d'aquest article.

– La longitud dels ràfols estarà compresa entre 30 i 75 cm amb els materials i disposició propis de les edificacions tradicionals de Xàbia.

– Impostes, motlures, marcs, cercols, acabaments ornamentals i la resta d'elements compostius amb una longitud màxima de vol de 15 cm.

– Buits de fatxada de proporció vertical, amb la possible excepció de plantes baixes o cambres segons la tipologia compositiva del municipi.

– Balcons de barana metàl·lica, evitant perfils buits d'acer o alumini, amb amplària màxima de vol de 40 cm, 15 cm de vorell i longitud màxima d'1,80 m. Es prohibeixen els miradors.

– En les fatxades que donen a via pública, les fusteries seran de fusta i es prohibeixen les persianes, excepte les persianetes exteriors enrotllables tradicionals. Es recomanen les contrafinestres.

8. L'ús permés en aquesta zona serà predominantment residencial. S'admetran també els següents usos, sempre que mostren la seua compatibilitat amb les arquitectures tradicionals de la zona: ús comercial o de serveis, locals d'oficina, magatzems, tallers artesans, equipament, hostaleria, despatxos professionals.

Article 7. Preservació de la silueta paisatgística i de la imatge arquitectònica

Totes les actuacions que puguen tindre incidència sobre la correcta percepció i la dignitat en la percepció de l'escena urbana o paisatge del monument i el seu entorn, com seria el cas de l'afecció dels espais lliures per actuacions de reurbanització, enjardinament o arbratge, provisió de mobiliari urbà, assignació d'ús i ocupacions de la via pública, etc., o com podria ser-ho també l'afecció de la imatge arquitectònica de les edificacions per tractament de color, implantació de rètols, marquesines, tendals, instal·lacions vistes, antenes, etc., o qualssevol altres de semblant caràcter i conseqüències, hauran de sotmetre's a autorització de la conselleria competent en matèria de cultura, que resoldrà d'acord amb les determinacions de la llei i els criteris de percepció i dignitat abans al·ludits.

Article 8. Elements impropis

Queda proscriu la introducció d'anuncis o publicitat exterior (excepte cartells informatius dels noms i activitats dels edificis) que, en qualsevol de les seues acepcions, irrompa en l'escena urbana i paisatge, excepte la d'activitats culturals o esdeveniments festius que, de

aparecida y en el resto de los edificios, de nueva planta, el número de plantas permitidas para su cuerpo principal, siempre con una tipologia de ocupación tradicional, es de dos (planta baja más una), permitiéndose la sobreelevación, en su caso, hasta alcanzar dos plantas (planta baja más una). Quedan prohibidos los semisótanos de nueva planta (cota de pavimento de planta baja igual o inferior a 19 cm respecto a la cota de la acera).

5. A los edificios que superen este número de plantas les resultarà de aplicació el règimen de Fuera de ordenación. A tal efecto en los supuestos de que concluya su vida útil, se pretendan obras de reforma de transcendencia equiparable a la reedificación, una remodelación con eliminación de las plantas superiores, o una sustitución voluntaria de los mismos le serán de aplicación las ordenanzas de protección de esta normativa. Todo ello sin perjuicio de la posible aplicación del art. 21 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano a estos inmuebles.

6. Las cubiertas, de acuerdo con la tipología de la zona, serán en el cuerpo principal del edificio, cuya profundidad oscilará entre 8 y 11 metros, inclinadas, de teja de árabe, con pendiente comprendida entre 25 % y 35 %, a dos aguas y cumbrera de altura máxima 2,25 m respecto de la línea de cornisa. Este requisito únicamente podrá ser dispensado, con carácter excepcional, en aquellos casos en los que se acredite la existencia de una singular justificación histórico-contextual. Se prohíben las mansardas.

7. Las nuevas edificaciones o las remodelaciones de las no tradicionales se adecuarán a las siguientes disposiciones y con carácter estético a la tipología y acabados tradicionales de Jávea:

– La altura de cornisa máxima es de 5,40 m para dos plantas y 3,50 m para una planta.

– Las cubiertas según se describen en el apartado 6 de este artículo

– La longitud de los aleros estará comprendida entre 30 y 75 cm con los materiales y disposición propios de las edificaciones tradicionales Xàbia.

– Impostas, molduras, recercados, cinchos, remates ornamentales y demás elementos compostivos con una longitud máxima de vuelo de 15 cm.

– Huecos de fachada de proporción vertical, con la posible excepción de plantas bajas o «cambras» según la tipología compositiva del municipio.

– Balcones de barandilla metálica, evitando perfiles huecos de acero o aluminio, con anchura máxima de vuelo de 40 cm, 15 cm de canto y longitud máxima de 1,80 m. Se prohíben los miradores.

– En las fachadas recayentes a vía pública, las carpinterías serán de madera y se prohíben las persianas, salvo las persianillas exteriores enrollables tradicionales. Se recomiendan las contraventanas.

8. El uso permitido en esta zona será predominantemente residencial. Se admitirán también los siguientes usos, siempre que muestren su compatibilidad con las arquitecturas tradicionales de la zona: uso comercial o de servicios, locales de oficina, almacenes, talleres artesanos, equipamiento, hostelería, despachos profesionales.

Artículo 7. Preservación de la silueta paisajística y de la imagen arquitectónica

Todas las actuaciones que puedan tener incidencia sobre la correcta percepción y la dignidad en el aprecio de la escena urbana o paisaje del monumento y su entorno, como sería el caso de la afección de los espacios libres por actuaciones de reurbanización, ajardinamiento o arbolado, provisión de mobiliario urbano, asignación de uso y ocupaciones de la vía pública, etc., o como podría serlo también la afección de la imagen arquitectónica de las edificaciones por tratamiento de color, implantación de rótulos, marquesinas, toldos, instalaciones vistas, antenas, etc., o cualesquiera otros de similar corte y consecuencias, deberán someterse a autorización de la conselleria competente en materia de cultura, que resolverá con arreglo a las determinaciones de la ley y los criterios de percepción y dignidad antes aludidos.

Artículo 8. Elementos impropios

Queda proscriu la introducció de anuncis o publicitat exterior (excepto carteles informativos de los nombres y actividades de los edificios) que, en cualquiera de sus acepciones, irrompa en dicha escena urbana y paisaje, salvo la de actividades culturales o eventos festivos

manera ocasional, reversible i per temps limitat sol·licite i obtinga autorització expressa.

Article 9. Béns de rellevància local

Són béns de rellevància local

Amb la categoria de monuments d'interés local:

- Casa Ajuntament amb llotja baixa. Plaça de l'Església núm. 4, plaça de Baix núm. 1 i carrer de la Llotgeta s/n. Segle XVII.
- Carrer Sant Bonaventura núm. 1 i plaça de Baix núm. 1. Segle XIX-XX.

- Casa plaça de l'Església núm. 5 cantó Sant Bonaventura.
- Casa plaça de l'Església núm. 10 cantó Sant Bartomeu.
- Mercat Municipal. Plaça Celestino Pons i carrer Sor Maria Gallart. Cap a 1940.
- Casa Abadía amb pati enjardinat. Carrers Roques núm. 10, cantó carrer Llotgeta. Mitjan del segle XIX.
- Casa Sor Maria Gallart núm. 9 cantó Roques núm. 4. Edifici medieval.

- Església de la Mare de Déu del Loreto
- Placeta Germans Segarra Llamas núm. 1, Palau Antonio Banyuls, Museu Soler Blasco

- Carrer Primícies núm. 1, Palau Marqués de Dénia, Casa Primícies.
- Carrer Roques núm. 3 i 5.
- Carrer Roques núm. 13, Casa dels Cruanyes o Casa de la Candelera

Amb la categoria d'espais etnològics d'interés local:

Els panells ceràmics (els que siguin datables amb anterioritat a 1940 i s'ubiquen en aquest àmbit):

- Panell carrer Roques 3 i 5
- Panell plaça de l'Església núm. 13. Carrer Sant Maria.
- Panell carrer Sor Maria Gallart núm. 9, antic 7 o carrer Nou de la Vila.

Tots ells per la disposició addicional cinquena de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià.

Amb la categoria d'espai de protecció arqueològica: l'àmbit de l'entorn de protecció de l'església de Sant Bartomeu.

Aquests s'hauran d'incloure en el Catàleg Municipal de Béns i Espais Protegits, amb aquesta expressa tipificació protectora. Fins que s'adapte el Catàleg a les determinacions del Decret 62/2011, de 20 de maig, del Consell, pel qual es regula el procediment de declaració i el règim de protecció dels béns de rellevància local, resultarà d'aplicació als béns de rellevància local de caràcter individual el règim transitori de protecció que estableix l'article 10 del decret. Aquests béns s'hauran de protegir íntegrament salvaguardant la integritat dels seus valors, permetent-se únicament actuacions de restauració, conservació i manteniment.

Article 10. Patrimoni arqueològic

En qualsevol intervenció que afecte el subsòl de l'immoble o el seu entorn de protecció, resultarà d'aplicació el règim tutelar establert en l'article 62 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià, per a la salvaguarda del patrimoni arqueològic.

Article 11. Actuacions il·legals

La contravenció del que preveu la present normativa, determinarà la il·legalitat de l'actuació amb la consegüent restitució dels valors afectats si és el cas i la responsabilitat dels seus causants en els termes establerts en l'article 37 de la Llei 4/1998, d'11 de juny, del patrimoni cultural valencià.

que, de manera ocasional, reversible y por tiempo limitado solicite y obtenga autorización expresa.

Artículo 9. Bienes de relevancia local

Son bienes de relevancia local

Con la categoría de monumentos de interés local:

- Casa Ayuntamiento con lonja baja. Plaza de la Iglesia núm. 4, Plaza de Baix núm. 1 y calle La Llotgeta s/n. s. XVII.
- Calle San Buenaventura núm. 1 y plaza de Baix núm. 1. S. XIX-XX.

- Casa plaza de la Iglesia núm. 5 esquina San Buenaventura.
- Casa plaza de la Iglesia núm. 10 esquina San Bertomeu.
- Mercado Municipal. Plaza Celestino Pons y calle Sor Maria Gallart. Hacia 1940.
- Casa Abadía con patio ajardinado. Calles Roques núm. 10, esquina calle Llotgeta. Medios del s. XIX.
- Casa Sor Maria Gallart núm. 9 esquina Roques núm. 4. Edificio medieval.

- Iglesia de Nuestra Señora del Loreto
- Placeta Germans Segarra Llamas núm. 1, Palau Antonio Banyuls, Museo Soler Blasco

- Calle Primicias núm. 1, Palau Marqués de Dénia, Casa Primicias.
- Calle Roques núm. 3 y 5.
- Calle Roques núm. 13, Casa dels Cruanyes o Casa de la Candelaria

Con la categoría de espacios etnológicos de interés local:

Los paneles cerámicos, (los que sean datables con anterioridad a 1940 y se ubiquen en este ámbito):

- Panel calle Roques 3 y 5
- Panel plaza de la Iglesia núm. 13. Calle Santa María.
- Panel calle Sor María Gallart núm. 9, antiguo 7 o calle Nou de la Vila.

Todos ellos por la disposición adicional 5.ª de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano.

Con la categoría de Espacio de Protección Arqueológica:

El ámbito del entorno de protección de la iglesia de San Bartolomé.

Éstos deberán incluirse en el Catálogo Municipal de Bienes y Espacios protegidos, con esta expresa tipificación protectora. Hasta tanto no se adapte el Catálogo a las determinaciones del Decreto 62/2011, de 20 de mayo, del Consell, por el que se regula el procedimiento de declaración y el régimen de protección de los bienes de relevancia local, resultará de aplicación a los bienes de relevancia local de carácter individual el régimen transitorio de protección que establece el artículo 10 de dicho decreto. Dichos bienes deberán protegerse íntegramente salvaguardando la integridad de sus valores, permitiéndose únicamente actuaciones de restauración, conservación y mantenimiento.

Artículo 10. Patrimonio arqueológico

En cualquier intervención que afecte al subsuelo del inmueble o su entorno de protección, resultará de aplicación el régimen tutelar establecido en el art. 62 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano, para la salvaguarda del patrimonio arqueológico.

Artículo 11. Actuaciones ilegales

La contravención de lo previsto en la presente normativa, determinará la ilegalidad de la actuación con la consiguiente restitución de los valores afectados en su caso y la responsabilidad de sus causantes en los términos establecidos en el art. 37 de la Ley 4/1998, de 11 de junio, del patrimonio cultural valenciano.